

борѣха за обединението на българското племе. Но най-вече К. Христовъ разкрива въ поезията си своята душа и страданията на своето сърдце. Всичкитѣ стихотворения сѫ пропити съ силни и горещи чувства. При това той е голѣмъ майсторъ на нашия езикъ. Последниятъ у него е еластиченъ, гъвкавъ и звученъ.

Кирилъ Христовъ

Стихотворения

Хей, пролѣтъ иде!

Хей, пролѣтъ иде! Дигатъ се мъглитѣ.
Кѫде ги влачатъ, дяволъ знай.
Дератъ се ризитѣ на планините —
Хей, пролѣтъ иде въ наший роденъ край!

Кокичето отдавна се подаде:
Предвестникътъ на пролѣтъта не трай
За нея друго цвѣте да обади; —
Хей, пролѣтъ иде въ наший роденъ край!

Боленъ легна

Боленъ легна младъ войвода:
Витъ куршумъ въ сърдце го пѣрна —
Три дни дѣлъгъ друмъ не гони
Негова дружина вярна.